

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/36/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121012243
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2121012243.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom B. D. E. XX, t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného a otca obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 02.12.2022, sp. zn. 10Tk/1/2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 7.12.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.
Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku sa vec vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Trnava (ďalej aj len ako „okresný súd“) zo dňa 2.12.2022, č.k. 10Tk/1/2021 súd uznal obžalovaného A. B. za vinného, že

v bode 1)

dňa 04.12.2020 v čase o 5.00 hod. v meste B., na ulici Nitrianskej č. XXX, na parkovisku pred spoločnosťou SanecaPharmaceuticals a.s., kam prišiel na motorovom vozidle značky Peugeot, bližšie nezisteného typu, spolu s poškodenou F. G., túto po predchádzajúcich SMS a mailových vyhrážkach na jej adresu ako jeho bývalej družky, ktorá sa s ním rozišla, napadol tak, že po príchode na parkovisko si presadol z miesta vodiča na zadné sedadlá za sedadlo spolujazdca, na ktorom sedela poškodená a začal ju za pomoci káblu v oblasti krku škrtiť, pričom po chvíli prestal, presadol na miesto vodiča a spolu s poškodenou F. G. sa presunul vozidlom na ulicu B. E. B., kde sa jej vyhrážal zabitím v prípade, že bude niekomu o skutku rozprávať, následne ju zaviezol na ulicu Nitriansku, kde ju vysadil, čím svojim konaním u poškodenej F. G. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie tým, že svoje vyhrážky aj uskutoční,

v bode 2)

dňa 21.12.2020 v čase cca o 8.30 hod. v meste B. na ulici Hlohovej, na parkovisku za obytným domom č. XX, potom čo poškodená F. G. nastúpila do osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, evidenčné číslo G. XXX H., šedej metalízy, v ktorom ako vodič sedel A. B., ktorý so slovami, že zabila ich nenarodené dieťa, tým že podstúpila interrupciu, nezaslúži si žiť, lebo ani jeho decko nežije, ju v úmysle usmrtiť ju začal bodáť doposiaľ neustáleným nožom spôsobilým spôsobiť smrteľné poranenia, čím poškodená F. G. utrpela zranenia, a to povrchovú reznú ranu na pravom líci, bodnú ranu hrudníka v oblasti hrudnej kosti asi 1,5 cm dlhú, 3 rezné rany na krku vzadu, 23 bodných rán v hornej časti chrbta obojstranne, 2 bodné rany na pravom ramene, bodnú ranu na ľavom ramene, 2 rezné rany na pravej ruke, 2 rezné rany na II. prste ľavej ruky, reznú ranu na III. prste s poškodením šľachy naťahovača III. prsta a vyklbením v základnom medzičlánkovom kĺbe III. prsta ľavej ruky, pneumothorax obojstranne, hlavne vľavo, hemothorax vľavo, zlomeninu VI. rebra vľavo s minimálnym posunom kostných úlomkov, jedná sa o zranenie ťažké s ohrozením a zranením životne dôležitého orgánu - pľúc, s dobou liečenia najmenej 6 týždňov, čím bola poškodená F. G. obmedzená v bežnom spôsobe života, tým, že u nej prišlo k obmedzeniu pohybu, chôdze, výkonu manuálnej práce a bežných činností spojených s fyzickou

aktivitou, v pooperačnom období mala sťažené dýchanie, taktiež zranenia jej spôsobili a zanechali psychickú traumu,

teda

v bode 1)

- inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal čin závažnejším spôsobom konania, teda násilím a na chránenej osobe, teda blízkej osobe,

v bode 2)

- sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle iného úmyselne usmrtiť a čin spáchal z osobitného motívu - pomsty, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

čím spáchal

v bode 1)

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona,

v bode 2)

- obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 140 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

2. Za to bol odsúdený podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) rokov a 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil aj ochranný dohľad na 3 (tri) roky a podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona mu uložil povinnosti po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody:

a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,

b) osobne sa hlásiť jedenkrát za kalendárny mesiac u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho bydliska, a

c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona a § 51 ods. 4 písm. i/, písm. j/ Trestného zákona obžalovanému po dobu výkonu ochranného dohľadu uložil povinnosti spočívajúce v príkaze podrobiť sa psychologickému poradenstvu a zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

3. Poškodenú F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. J. XXX, odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému A. B. povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Ul. P. O. Hviezdoslavova 26, IČO: 35937874, škodu vo výške 1.283,- Eur (tisíc dvestoosemdesiattri eur) a poškodenej spoločnosti Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava, so sídlom ul. V. Clementisa 24/A, Trnava, IČO: 30807484, škodu vo výške 1.470,10 Eur (tisíc štyristosedemdesiateur a desiat centov).

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, a to do výroku o vine, ako aj výroku o treste. Odôvodnil ho prostredníctvom obhajcu písomným podaním, v ktorom uviedol nasledovné:

„ I. Ku skutku, uvedenému v bode 1, uvádzam, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že došlo k spáchaniu skutku tak, ako je popísaný v obžalobe. Túto skutočnosť som opakovane zdôrazňoval aj vo svojom výsluchu, kde som poukazoval aj na to, že žiadny dôkaz nepreukázal fakt, že by som mal poškodenú škrtiť káblom v oblasti krku a vyhrážať sa jej zabitím. Za predpokladu, že by som skutok spáchal tak, ako mi je kladený za vinu a poškodenú by som škrtil po dobu minimálne 2 minút tak, ako tvrdí vo svojej výpovedi, celkom určite by jej následkom takého konania vznikli pomliaždeniny v oblasti krku. Tento vzniknutý následok však nikto z prítomných svedkov, ako ani kolegyne z práce, do ktorej mala následne poškodená ísť, nepotvrdili. Rovnako, nemožno vysloviť záver o prítomnosti dôkazov v aute, v ktorom malo k predmetnému skutku dôjsť. Napriek tomu, že toto konanie zo dňa 04.12.2020, malo u poškodenej spôsobiť obavu o jej zdravie a život, aj naďalej sa so mnou dobrovoľne stretávala, a to až do dňa 21.12.2020. Žiadal som súd, aby vyhovel návrhu na vykonanie dôkazu dotýkajúceho sa kamerového záznamu z obce K. zo dňa 04.12.2020, ktorý by preukazoval, že poškodená, po vystúpení z auta nebola obeťou vyššie zmieneného škrtenia, avšak tento návrh bol bez bližšieho odôvodnenia a len s poukazom na to, že ho súd považuje za nadbytočný, zamietnutý. Súčasne, považujem za prejav súdnej neprofesionality, ak predseda senátu odôvodňuje zamietnutie mnou navrhovaného dôkazu s odôvodnením, že som sa v konaní chcel len zviditeľniť a prezentovať moje „egocentrické“ správanie. Takýto dôvod zamietnutia považujem za zákonom neaprobovaný. V zmysle zásady in dubio pro reo,

v pochybnostiach v prospech obžalovaného, som mal byť spod predmetného skutku oslobodený, lebo nebolo preukázané, že sa stal skutok, ktorý je obsiahnutý v obžalobe v bode 1. Vychádzajúc z ustanovenia § 2 ods. 10 TP, ako aj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedeného pod sp. zn. 6To/11/2018 z dňa 28. 11. 2019 sa vyžaduje, „aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie iba o tie pravdepodobné. Je nevyhnutné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace tak proti obžalovanému ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, aby bolo možné spravodlivo rozhodnúť. Preto je potrebné, aby súd dostatočne objasnil vec, a to v takom rozsahu, aby bolo zrejmé, že sa skutok stal, tento vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a existuje spoľahlivý záver, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný. Ak by nebola splnená čo i len jedna z uvedených podmienok, nemožno dospieť k odsudzujúcemu rozsudku.“ V kontexte môjho prípadu, nebol preukázaný žiaden zo znakov skutkovej podstaty trestného činu v bode 1, ktorý mi je kladený za vinu.

Ku skutku, uvedenému v bode 2, uvádzam, že svojimi vyjadreniami nepopieram, že som poškodenej mohol spôsobiť bodné poranenia a úder do tela v oblasti rebier. Charakter týchto zranení však nebol útočný, ale obranný, čo dokazuje aj moje následné konanie spočívajúce v odvezení poškodenej do nemocnice. Napriek tomu, že viacerí svedkovia uvádzajú, že som sa voči poškodenej mal správať násilne, žiaden z nich tieto tvrdenia nepotvrdil konkr. zraneniami, ktoré by na vlastné oči videl. Svedkyňa E. B. - sestra poškodenej, vo svojej výpovedi uviedla, že všetci vedeli, že je poškodená týraná. Tento fakt však nikto nepotvrdil, a to z dôvodu, že poškodená nemala nikdy na sebe zranenia preukazujúce moje domnelé násilné správanie, čo konštatovala aj svedkyňa E. G., t. j. matka poškodenej.

V spojitosti s právnou kvalifikáciou poznamenávam, že skutok obsiahnutý v bode 2, bol kvalifikovaný prokurátorom ako dokonaný trestný čin, aj keď súd ma uznal neprávoplatne vinným zo skutku v štádiu pokusu. Týmto pochybením súčasne nebola dodržaná zásada obsiahnutá v § 234 ods. 2 prvá veta TP, a to, že obžaloba sa môže podať len pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie a súčasne v zmysle obligatórnych náležitostí obžaloby podľa § 235 ods. 1 písm. c) TP nebola jednoznačne zrejmá právna kvalifikácia skutku. Je nevyhnutné dbať na posudzovanie rozdielov medzi štádiom pokusu a štádiom dokonaného trestného činu. Zatiaľ čo v rade prvom, nedôjde k zákonom predpokladanému naplneniu následku spočívajúceho v smrti osoby, v rade druhom, síce páchatel' začína naplňovať zákonom predpokladané znaky skutkovej podstaty, avšak nedochádza k spôsobeniu daného následku.

V súvislosti so skutkom, ktorý bol právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin vraždy uvádzam, že početnosť ani závažnosť týchto poranení, aj s ohľadom na dobu liečenia približne 8-10 dní, neboli také závažné (až život ohrozujúce), ako je to v predmetnom rozhodnutí konštatované. Znalecký posudok MUDr. Pamulu bol vypracovaný len na podklade prepúšťacej správy zo dňa 28.12.2020, a to bez osobného vyšetrenia poškodenej. Napriek tomu, že som predmetný znalecký posudok namietal a súčasne som žiadal o pribratie ďalšieho znalca, môj návrh bol taktiež bez bližšieho odôvodnenia zamietnutý. Znalecký posudok bol navyše vypracovaný v čase, keď ešte nebolo proti mne vedené trestné stíhanie a nemal som možnosť jeho vypracovanie žiadnym spôsobom ovplyvniť (vyjadriť, resp. sťažovať sa proti uzneseniu o pribratí znalca).

V konaní, ktoré je mi kladené za vinu nie je možné postrehnúť úmysel smerujúci k spôsobeniu následku, t. j. smrti poškodenej, aj vzhľadom na to, že poškodenú som obratom zaviezol do nemocnice. „Subjektívna stránka trestného činu vraždy podľa § 145 TZ vyžaduje úmyselné zavinenie, a to či už úmysel priamy, alebo úmysel nepriamy, ktoré sa vzťahuje na všetky znaky skutkovej podstaty, teda nielen na konanie, ale aj na objekt, na následok a príčinnú súvislosť a na účinok na hmotnom predmete útoku. Trestný čin vraždy vyžaduje u páchatel'a úmysel iného usmrtiť. Pokusu tohto trestného činu sa dopustí páchatel' konaním..., ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu vraždy za podmienky, že páchatel' takto koná v úmysle trestný čin vraždy spáchať, avšak k jeho dokonaniu nedôjde. Aby bolo možné teda páchatel'a uznať vinným z pokusu trestného činu vraždy, musí byť určite preukázaný úmysel tento trestný čin spáchať. To platí ako o úmysle priamom, tak o úmysle nepriamom. U nepriameho úmyslu je treba preukázať obvinenému jeho vedomie, že svojím konaním môže porušiť záujem chránený trestným zákonom (smrť človeka), avšak súčasne je treba preukázať, že pre prípad, že takéto porušenie spôsobí, je s ním uzročený. Pri skúmaní, či páchatel' konal v nepriamom úmysle napadnutého zavraždiť, nepostačí samotné zistenie, že bodol napadnutého väčším nožom do pŕs, a že preto vedel, že tým môže spôsobiť smrť, ale je potrebné vychádzať z okolností, za ktorých k útoku páchatel'a došlo, akým motívom bol vedený, čo útoku predchádzalo, ako bol útok vykonaný, aký nástroj bol použitý, či páchatel' zámerne útočil proti takej časti tela, kde sú orgány dôležité pre život, ktoré sú ľahko zasiahnutelné a pod. Pri zisťovaní subjektívnej stránky trestného činu nie je možné prísť k záveru o alternatívnom vzťahu páchatel'a k zamýšľanému následku.“ R 19/1969.

V tejto spojitosti je nevyhnutné poukázať aj na ust. § 14 ods. 3 a ods. 4 TZ, v zmysle ktorého platí, že „trestnosť pokusu trestného činu zaniká, ak páchatel dobrovoľne upustil od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu a odstránil nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému týmto zákonom z podniknutého pokusu, pričom súčasne platí, že „týmto ustanovením nie je dotknutá trestnosť páchatela za iný trestný čin, ktorý už týmto konaním spáchal.“. Upustenie od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu znamená, že páchatel ďalej nepodniká žiadne kroky, ktoré by viedli k tomu, aby sa podniknutý pokus dostal do štádia dokonaného trestného činu. Odstránenie nebezpečenstva, ktoré vzniklo záujmu chránenému TZ z podniknutého pokusu predstavuje odstránenie nebezpečenstva objektu pokusu trestného činu, teda predstavuje aktívne kroky, ktoré vedú k tomu že už existujúcemu nebezpečenstvu je zamedzené. Vzhľadom na to, že k zákonom predpokladanému následku trestného činu, ktorým je smrť, nedošlo, a to z dôvodu, že som dobrovoľne upustil od konania a nepokračoval v ňom (aj keď sa v tomto smere naďalej pridržiavam toho, že išlo o obrannú reakciu a nemal som nikdy úmysel poškodenú usmrtiť) a súčasne som poškodenú zaviezol do nemocnice, je potrebné toto konanie zohľadniť v zmysle citovaného ustanovenia o zániku trestnosti činu. Touto skutočnosťou sa senát okresného súdu ani len nezaoberal.

Vo vzťahu ku kvalifikačnému znaku osobitného motívu podľa § 140 ods. 2 písm. b) TZ, uvádzam, že z vykonaného dokazovania mal vyplývať záver, že dôvodom pomsty malo byť „zabitie ich nenarodeného dieťaťa“, teda tá skutočnosť, že poškodená podstúpila dňa XX.XX.XXXX umelé prerušenie tehotenstva. V spojitosti s touto skutočnosťou poukazujem na to, že v predmetný deň, som bol prítomný na tomto zákroku spoločne s poškodenou. Tento fakt potvrdzujú aj výpovede viacerých svedkov, pričom k uvedenému rozhodnutiu dospela poškodená spoločne so mnou. Po tomto zákroku som na poškodenú počkal a odviezol ju odtiaľ preč. Nie je mi zrejme, z akého dôvodu by som mal konať z pomsty, ktorá mala vyplývať z vyššie uvedenej skutočnosti, keďže ku skutku kladenému mi za vinu v bode 2) malo dôjsť dňa 21.12.2020 t. j. viac než mesiac od kedy podstúpila poškodená umelé prerušenie tehotenstva. Nad rámec uvedeného uvádzam, že osoba znalca je osobou rozdielnou od orgánu činného v trestnom konaní či súdu, a preto v tomto smere nie je možné považovať vyjadrenie znalkyne z odboru psychológia, PhDr. Henriety Tóthpetiovej, vo vzťahu k novej motivácii môjho len domnelého činu, ktorému mala predchádzať podľa znalkyne pomsta, za zákonnú. V zmysle R 14/1978 platí, že „znalcovi neprislúcha vykonávať hodnotenie dôkazov a riešiť právne otázky.“ Posúdenie, či ide o konanie z pomsty, je otázkou rydzo právnou, priamo súvisiacou s kvalifikačným znakom osobitného motívu obsiahnutého v ust. § 140 písm. b) TZ. Z uvedeného dôvodu ani záver o motíve pomsty podporený konštatovaním zmienenej znalkyne (prekrytý doplnením v otázke z hľadiska psychologického), nie je možné považovať za relevantný, čo ešte osobitne podčiarkuje formulácia otázky nerešpektujúca prezumpciu nevinu a na to nadväzujúca odpoveď uvedenej znalkyne.

Rovnako, nepovažujem za primerané, aby mi s ohľadom na uvedené okolnosti skutku, bol uložený taký vysoký trest, a to osobitne v prípade, ak nie je ustálená právna kvalifikácia skutku, ktorého som sa mal dopustiť. Výšku mne uloženého trestu považujem za rozpornú so základnými zásadami na ukládanie trestu v podobe zásady primeranosti (úmernosť výšky sadzby ku konaniu resp. ne/spôsobenému následku), a zásady spravodlivosti. Súd v tomto prípade nepostupoval ani s ohľadom na zásadu individualizácie trestu a uložil mi trest vo výške približujúcej sa sadzbe za spôsobený následok trestného činu, a to bez ohľadu na osobitosti tohto prípadu, ktoré som počas celého konania a vrátane tohto podania opakovane zdôrazňoval a naďalej zdôrazňujem. Napriek formálnemu ponímaniu trestného činu sú tresty určené svojimi sadzbami a práve v rámci týchto rozpätí súd ukladá trest s prihliadnutím na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho osobné pomery, ale aj možnosti jeho nápravy.

Aký trest by súd potom uložil páchatelovi, ktorý by sa dopustil rovnakých skutkov, aké sa mi kladú za vinu, s tým rozdielom, že skutok trestného činu vraždy by páchatel dokončil, a namiesto odvozu do areálu nemocnice, by poškodenú páchatel vyhodil z auta niekde v lese po ceste?

Nad rámec uvedeného a v spojitosti s určením lehoty na odôvodnenie odvolania (rovnako ako v prípade rozhodovania o mojom vzatí do väzby) uvádzam záver Ústavného súdu Slovenskej republiky: „ani zahlásenie sťažnosti do zápisnice bezprostredne po vyhlásení uznesenia nesmie obvinenému znemožniť písomne reagovať v rámci opravného konania na právnu a skutkovú argumentáciu súdu I. stupňa, uvedenú spravidla v odôvodnení napadnutého uznesenia. V takom prípade je potrebné obvinenému poskytnúť na písomné doplnenie jeho sťažnosti primeranú (zákonnú) dobu, ktorej dĺžku treba prispôbiť povahe vydávaného rozhodnutia v danom type konania (hoci aj väzobnom).“ (I. ÚS 483/2011). Vyššie zmienený záver je možné argumentum a simili pripodobniť aj k podaniu iného opravného prostriedku, a to odvolania. Aj s ohľadom na rozsiahlosť vykonaného dokazovania v mojej veci nepovažujem za vhodné, aby mi predseda senátu, potom ako si on sám lehotu na rozhodnutie v

mojej veci dvakrát predlžoval, určoval povinnosť odôvodniť odvolanie proti predmetnému rozsudku v tak krátkej dobe (5 kalendárnych dní), ako to urobil v zaslanej výzve spolu s doručeným rozsudkom, a to napriek tomu, že zákon explicitne nestanovuje povinnosť podať odôvodnené odvolanie, a to z dôvodu, že zákonodarca myslel aj na tie situácie, ktoré si s ohľadom na rozsiahlosť a náročnosť vyžadujú vyššiu mieru časovej dotácie.

II. „Trestné činy vraždy sa líšia od trestných činov ublíženia na zdraví iba formou zavinenia. Podobne z hľadiska posúdenia, či ide o pokus trestného činu vraždy, alebo o dokonaný trestný čin ublíženia na zdraví, je rozhodujúca subjektívna stránka, totiž k akému následku smeroval úmysel páchatela. Zavinenie páchatela v takýchto prípadoch je teda určujúcim kritériom pre použitie právnej kvalifikácie, a tým aj pre použitie trestnej sadzby, ktorá je u trestného činu vraždy a trestných činov ublíženia na zdraví výrazne rozdielna.“ R 62/1973

„Predpokladom beztrestnosti pokusu následkom dobrovoľného upustenia od dokonania trestného činu je skutočnosť, že páchatel je si vedomý toho, že môže trestný čin dokonáť, avšak nechce tak už urobiť. Ak preto páchatel má objektívnu možnosť trestný čin dokonáť a túto možnosť si uvedomuje, avšak upustí od dokonania činu pod vplyvom okolností, ktoré nebránia jeho slobodnému rozhodovaniu, a preto ani uskutočneniu páchatelovej vôle dokonáť trestný čin, má sa za to, že páchatel dobrovoľne upustil od dokonania trestného činu. Páchatel, ktorý pri pokuse trestného činu, od ktorého dobrovoľne upustil, naplní skutkovú podstatu iného trestného činu tak, že tento iný trestný čin dokoná, dopúšťa sa tohto iného trestného činu.“ R 7/1957

„Záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatela môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu. Z toho vyplýva, že keď bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatelovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivým je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste. Pri rešpektovaní uvedených princípov krajský súd považoval trest odňatia slobody uložený obžalovanému rozsudkom súdu prvého stupňa vzhľadom na všetky okolnosti prípadu za neprimeraný.“ 3To/57/2019 z 19.09.2019 m.m.1To/102/2018 z 04.12.2018.

III. Vychádzajúc z mnou uvedených skutočností žiadam, aby Krajský súd v Trnave po prejednaní odvolania podľa § 320 a nasl. TP zrušil výrok o vine a treste a rozhodol vo veci sám a to tak, že ma oslobodí spod obžaloby.“

5. Odvolanie odôvodnil svojimi podaniami aj sám obžalovaný A. B..

6. Obžalovaný zaslal po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku niekoľko desiatok strán ručne písaných podaní. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (ďalej aj len ako „krajský súd“) po oboznámení sa so spisovým materiálom vrátane podaní obžalovaného musí konštatovať, že vzhľadom na formu a obsah podaní obžalovaného po vyhlásení napadnutého rozsudku bolo najprv potrebné vysporiadať sa s tým, ktoré z podaní obžalovaného sú odvolacími námietkami, ktoré z nich sú vznesenými návrhmi na prerušenie konania, resp. návrhy na prejudiciálnu otázku pred Súdnym dvorom EÚ a ktoré sú námietkami zaujatosti. Treba totiž v prvom rade uviesť, že podania obžalovaného sú rozsahom obsiahle, avšak väčšina z nich je obsahom nezrozumiteľná, sčasti nečitateľná a neidentifikovateľná v tom zmysle, či sa obsah jeho podaní skutočne týka merita veci, teda rozhodnutia okresného súdu o jeho vine a treste, prípadne konania ako takého. Krajský súd následne reagoval len na tie podania, ktoré boli zrozumiteľné a dalo sa z nich bez ďalšieho vyvodit', čo konkrétne obžalovaný namieta.

7. Krajský súd z podaní obžalovaného identifikoval nasledovné odvolacie námietky:

8. Námietka nezákonnosti prípravného konania z dôvodu, že videovýsluch F. G. bol nezákonný:

- lebo boli povinní pribrat' psychológa k jej výsluchu ako obzvlášť zraniteľnej obeť, s prehratím výsluchov súhlasil, je to taktika obhajoby;
- z dôvodu, že nebola pred úkonom poučená, nie je zjavné, či jej bol prepis prečítaný, poučenie podpísala až po úkone;
- psychológ k oznámeniu F. G. nebol pribratý opatrením ani uznesením;
- nedala súhlas k snímaniu
- výsluch bol vedený nezákonne, poškodená bola nesprávne posadená, bola skrytá na 50% jej nonverbálna charakteristika, nekvalitný obraz aj zvuk na malom PC monitore

9. Námetka porušenia zákona o znalcoch:

- boli pribraté znalkyne Gregorová a Tóthpetiová, ale z uznesenia o pribratí nebolo zrejmé, že ide o členky ZVJS, keby to vedel, mohol by to úspešne namietat', lebo nie sú nezávislé, nestranné; sú to kamošky, kolegyne z PAL ÚVTOS Leopoldov

- C. L. je lekár, pričom musí poznať komplexnú zdravotnú dokumentáciu, vstupná prehliadka pri nástupe do VTOS nemá charakter kompletnej zdravotnej dokumentácie; je spolužiačkou H. M., u nej sa už skôr poškodená liečila

10. Námetka nezákonného a protiprávneho rozhodnutia Okresného súdu, keď mu pripočítal trestný čin škrtenia G..

11. Námetka nevypočutia svedkyne N., ktorá potvrdila, že 4.12.2020 poškodená nejavila iné známky správania ako bežne.

12. Námetka vysporiadania sa len s usvedčujúcimi, nie vyvíňujúcimi dôkazmi.

13. Rozsudok je nezrozumiteľný, nepreskúmateľný, skutkové závery sú svojvoľné, sú to subjektívne domnienky.

14. Poškodená má sklony k fabulácii, zavádzala že som ju vylákal do B. sms, klame, ako si nemohla robiť, čo chcela, keď mohla ísť na potrat, nie je pri výsluchoch pekne oblečená, vymaľovaná, nechápe, ktorý tyran jej to zakázal, keď on je v base; s potratom nemali súhlasiť jej rodičia, ona dieťa nechcela, potom povedala, že vie, že sa to nemá a zároveň povie že je to boží dar.

15. Súd sa nevysporiadal s rozdielmi medzi výpoveďami svedkov, odignoroval fakty:

- keď ju mal vylákať do B., prečo to nie je úkladná vražda

- na interrupciu nešla poza jeho chrbát, nekonala proti jeho vôli; zaviezol ju do nemocnice za účelom vykonania interrupcie, čakal na jej výkon; takže dieťa nechcel

- po vymyslenom skutku pod bodom 1 nevyhľadala odbornú pomoc, nebola rozrušená

- poškodená dostala kyticu ruží 7.12.2020, stiahla trestné oznámenie, vyžiadala si môj mail, tam jej vyčítam, že ma umelo zavinila na 20 rokov, že peniaze jej vrátim až oznámenie stiahne

- poškodená tajila rodine, že ide za ním, že jej dlží peniaze, úvery vzala tajne

- poškodená tvrdila, že fajčila, vyhodila ohorok, a mal v ruke nôž, ale ohorok sa na mieste činu nenašiel

16. Je daný rozpor s právnou kvalifikáciou a najmä ustanovením §14:

- prestal bodat', keď spadla zo sedadla, zavezením do nemocnice jej zachránil život

- prestal z vlastnej vôle, nemal úmysel na vraždu, nič mu nebránilo pokračovať, keď bola na zemi auta, keď sila jeho ruky zlomila poškodenej rebro, sila s ruky s nožom s úmyslom na vraždu by ju musela určite usmrtiť

- súd neodpovedal, prečo nedokonal vraždu, že vraj precitol a zmocnil sa ho strach alebo empatia, ale L. potvrdila, že u neho nebol významný afekt, jeho dominanciou je impulzivnosť, neschopnosť odkladu na okamžité uspokojenie, čo je rozpor s emóciou strachu

- počet rán neznamená že musí ísť o vraždu z pomsty

- je bezcitný k deťom, čo súd eviduje, pretože ignoroval svoju vyživovaciu povinnosť k dcére, vzťah s poškodenou bol letný, nemohla ho zraniť, tak ako ani jeho ex

- znalec určil dĺžku čepele 5 cm, nie ako tvrdí poškodená – dýka

- poškodená tvrdila, že mal nôž v ľavej ruke, on má dominantnú pravú ruku

- u poškodenej nebola nutná hospitalizácia, liečba bola bez komplikácií, šokový stav nebol potvrdený, lekársky zákrok neodvracal bezprostrednú smrť, po príchode do nemocnice bola orientovaná

- znalec nedokladuje známky poškodenia kostnej štruktúry na chrbte

- poškodená ukazovala sklon s rukami k hlave, čo súd objasnil, že si chránila tvár a hrud', ale má rezné rany zvrchu prstov a v dlani, čo nevypovedá o typickej známke po obrane proti nožu chytaním jeho čepele, nemá v dlani nábody, nemá jeho DNA za nechtami, nemá zranenia vo vlasovej časti hlavy

- je spochybnené, kedy a ako sa poškodená stihla brániť, keď to malo byť zrazu a nečakane

- nikdy neuviedla, kedy a prečo došlo k úderu na rebrá

- poškodená čaká v nemocnici pri aute, bez paniky, k autu príde cudzia žena ale poškodená nereaguje, on by kričal, schoval sa za tú ženu, nech volá políciu

- nemôže uspieť teória rozchodu, pretože poškodená stojí pri aute v K., brat ju cez sms kritizuje, ona je po znásilnení a zaškrtení, vyslopte mu kávu, žiada brata aby rodičom nič nepovedal, je čudné že je s ním; čo robila u neho v aute, ako sa ho mohla báť, poslal som jej 50 eur predtým, ako sa mohla zlákať na peniaze, mohla si zvlíť doprovod sestry alebo švagra

- do nemocnice v Myjave ju viezol z dôvodu, že má s trnavskou nemocnicou zlú skúsenosť, aj otca z nej viezol na Kramáre, aj syna odviezol na Myjavu

- namieta že poškodená si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody podľa bodového ohodnotenia znalca

17. Súd zamietol návrh na konfrontáciu, pričom len citoval, bez súdnoznaleckého posudku o viktimizácii poškodenej, čím prišlo k porušeniu práva na obhajobu; navrhuje konfrontovať obžalovaného a poškodenú aj poškodenú a svedkyňu B.; poškodenej nepredložila súdnoznalecký posudok ako to predpokladá zákon o obetiach; nepredložila znalecký posudok na jej psychickú traumu, o adaptačnej poruche, trauma bola teatrálna, tento argument nebol vyvrátený.
18. Námietka že pri skutku 1 absentuje spôsobená ujma na zdraví.
19. Okresný súd ignoroval analýzu kamerových záznamov z K., k miestu nástupu do vozidla, išlo o Octáviu nie Peugeot, poškodenej nešla k zastávke.
20. Okresný súd neoboznámil úradný záznam OOPZ Hlohovec o pátraní auta Peugeot s negatívnym výsledkom; kúpnu zmluvu na auto poškodenej Škoda Octavia,; potvrdenie o vklade 50 eur; rezerváciu letenky do Írska, komunikáciu s inou ženou v Írsku.
21. Namieta, že znalkyňa Tóthpetiová má vyhybavé až útočné odpovede, chráni rozpory poškodenej.
22. Namieta prístup k obhajcovi, lebo opatrenie o ustanovení mu súd zaslal až v máji 2021, od 8.1.2021 sa nevedel k obhajcovi priblížiť; ex offo ho ignoroval, mal krátku lehotu na zvolenie si obhajcu 30 minút, je otázne, či ustanovenie obhajcu až 29.1.2021 je v súlade s lehotou „bez meškania“.
23. Námietka nezákonného postupu pri začatí trestného stíhania pre skutok 21.12.2020 len vo veci, pretože už o pár hodín polícia pátrala po konkrétnej osobe, a do vznesenia obvinenia sa dôkazná situácia zásadne nezmenila; nemohol od 21.12. do 8.1.2021 uplatňovať procesné práva obvineného; prišli ho 7.1.2021 vypočuť ako svedka, nie podozrivého; vypočuli 22.12. sestru poškodenej, zadali znalecký posudok chirurga, ex offo mu dali až 29.1.2021; trestné stíhanie bolo začaté v rozpore s obsahom oznámenia poškodenej, ktorá uvádzala úkladnú vraždu.
24. Námietka k znaleckému posudku znalca Pamulu:
- jeho posudok mali OČTK skôr ako mu bol ustanovený obhajca
 - nebol pri revízii rán poškodenej, o vstupnom bodnom kanáli v ZP uvádza zo snímky RTG alebo CT, neskúmal polohu poškodenej v aute, že sa chcela posadiť, nepotvrdil šokový stav, hĺbka rán nie je popísaná
 - znalec nemal vyjadrenie svedka, protokol o ohliadke miesta činu, zaistené veci, stpy, nemal zdravotné a nezdravotné materiály, osobne nevyšetрил a nedopočul pred podaním odborného vyjadrenia poškodenú;
 - prebodnutie len dedukuje z kolapsu pľúc bez preskúmania, nepredložil žiadny relevantný medicínsky dôkaz na bodný kanál do pľúc poškodenej
 - dĺžku čepele určil na 5 cm, hĺbka rán nie je uvedená, okolie rán neeviduje otisk po rukoväti noža, čo by svedčilo o sile úderov v nenávisti, to by muselo poškodiť kostný skelet
 - nepozná ani sklon poškodenej pred seba a krvné stopy na operadle sedadla
25. Okresný súd rozhodoval o veci, ktorej obsahom má byť úkladná vražda, lebo výrok 2 znie, že poškodenú zlákal do B. v úmysle na vraždu z pomsty v zamknutom aute; svojvoľne si prisvojil oprávnenie zákonom určené a priznané inému orgánu, bez rozhodnutia NSSR o návrhu na delegáciu do pôsobnosti ŠTS.
26. Zápisnice sú plné chýb; súd nečítal kontrolne zápis o HP pre prípadné námietky proti zápisu.
27. Obžalovaný nechcel vypovedať priamo k veci, sudca ho verbálne nútil, aby sa bránil; aj pred vyšetrovateľom ho nútili výzvou „k veci“; preto je jeho výsluch nezákonný a chce ho zopakovať; čo sa stalo v aute, mali riadne a zákonne objasniť OČTK, nie obžalovaný.
28. Námietka že mu súd zamietol rekonštrukciu s odkazom na traumatizáciu poškodenej, ale chýba znalecký posudok o traume poškodenej.
29. Namieta, že Pamula neuviedol, že ho pozná, má svoju evidenciu, neuviedol fakt o formálnej kritike MSSR na jeho ZP v danej veci.
30. Okresný súd píše, že skutok 1 dokazuje oznámenie poškodenej, ale to nie je zákonný dôkaz.
31. Sudca ho stopol pri záverečnom slove, nechcel počúvať rozhodnutie NS SR.
32. Súd nemal spisy OS Senica, OS Bratislava III.
33. Súd v bode 1 len všeobecne odkazuje na komunikáciu sms, maily, nekonkretizuje; treba odlišovať nebezpečné vyhrážanie od prejavov, kde boli použité silné slová, ale o nič nešlo.
34. V bode 2 úmyslu na vraždu odporuje to, že v aute bol orezávač a najmä keď poškodenej spadla na zem auta, po prerezaní aorty by došlo k vykrvácaniu za pár sekúnd; úmyslu na vraždu odporuje jeho fyzická prevaha; keby ju chcel zabiť, dá jej nožom do brucha po rukoväť a hodí ju do koša; rany boli do lopatiek, to je trest, nie vražda; vedel som čo robím, zabiť som ju nemienil, potrestal som aj jej ľavú ruku, často prstom šibrinkovala, prehnal som to.
35. Poškodenej simulovala skutok 1, aby mu oznámením zabránila v odlete.

36. Sudca neskúmal zánik trestnosti trestného činu v štádiu pokusu; uvádza že som jej odvozom do nemocnice zachránil život.

37. Namieta porušenie princípu ne bis in idem – znak viac trestných činov je skonzumovaný aplikáciou úhrnného trestu s asperáciou.

38. Ďalej krajský súd identifikoval tieto časti odôvodnenia podania obžalovaného, označené ako „návrhy na prerušenie konania, návrhy na prejudiciálnu otázku pred Súdny dvorom“:

- či porušením práv poškodenej osoby vo veci na efektívny prístup k spravodlivosti štát porušil právo poškodenej byť riadne poučená ako poškodená osoba
- či môže § 125 ods. 5 Trestného poriadku brániť v konfrontácii dôkazu, medzi obžalovaným a kľúčovým svedkom, kde má svedok zásadný a ťažiskový význam a vymyslený trestný čin je primárne prechodová okolnosť k bodu 2 obžaloby a prispel ku krutému trestu
- či je trestný čin ohýbania práva štátnym zásahom do nestrannosti a nezávislosti súdov SR, žiada aby do rozhodnutia SDEU opatrením pozastavil výkon rozhodnutí súdov SR vo veciach, kde rozhodnutia súdov SR vyšli do účinnosti a efektu trestného činu ohýbania práva; žiada všetky jeho podania preložiť do anglického a francúzskeho jazyka, aby to SDEU videl

39. Obžalovaný namieta a navrhuje:

- vykonať výsluch poškodenej in natura v prítomnosti obžalovaného
- že sa súd nevysporiadal s námietkou že znalecký posudok podali členky justície; chce preto aktualizovať znalecké prognózy cez znalcov mimo členstva v Justícii
- namieta C. L., pretože sa neoboznámila s komplexnou zdravotnou dokumentáciou
- vypočuť svedka N. k správaniu poškodenej 4.12.2020
- namieta že mu nevyhoveli v zabezpečení msg z USA medzi ním ako O. A. a poškodenou
- namieta že súd nevykonal dôkazy súvisiace s jeho vzťahmi s inými ženami
- namieta zamietnutie konfrontácie a teda navrhuje konfrontáciu medzi obžalovaným a poškodenou aj poškodenou a B.
- žiada znalecký posudok k psychickej traume poškodenej
- namieta že súd ignoroval kamerové záznamy z K.
- neboli oboznámené úradný záznam OO PZ Hlohovec o neúspešnom pátraní po aute Peugeot, kúpna zmluva na auto poškodenej Škodu Octávia, potvrdenie o vklade 50 eur poškodenej, rezerváciu jeho letenky do Írska, komunikáciu s inými ženami, kúpnu zmluvu Octávie, jeho podanie v 40 bodoch na chronológiu okolností, kde sú odkazy na ďalšie dôkazy k veci v spise ORPZ Senica – tam sú previerky o jeho pobyte na penzióne u P., kde P. poškodenú opakovane potvrdila od 30.11.20, pričom poškodená sama uvádza v oznámení vedomosť o jeho pobyte u P.
- namieta a žiada podložiť fakty v podobe dvoch finančných operácií na účte poškodenej
- zopakovať jeho výsluch, pretože ho nútili vypovedať priamo k veci
- namieta a žiada rekonštrukciu k aktívnej obrane poškodenej, k možnostiam obrany, či nastavila ruky pred seba, či sa natočila, prečo nemá nábody v dlaniach, ktorou rukou ju mal stiahnuť za vlasy, čo robila s rukami, keď nemá za jeho nechtami DNA, čo jej bránilo vybehnúť z auta, RTG preukázalo minimálny posun kostných úlomkov rebra aj absenciu zlomenej lopatky, znalec hľadá bodný kanál na fotke; ako mohlo prísť k prebodnutiu pľúc
- navrhuje vypočuť znalca Pamulu po jeho oboznámení s výsluchom poškodenej, kde predvádza sklon s rukami na hlave, lebo ZP už bol vypracovaný skôr, len z lekárskej správy
- navrhuje oboznámiť psychiatrickú zdravotnú kartu poškodenej u H. M.
- pribrať znalca na poškodenú, či vedome alebo nevedome neskresľuje skutočnosti
- oboznámiť RTG a CT poškodenej
- vypočuť H. J. z FN Nitra zo sonoambulancie, lebo poškodená plakala už 19.11.2020 pri vyšetrení sono
- vyzvať I. K. vyšetrovateľa KRPZ k oboznámeniu výsledkov previerok jeho pobytu na penzióne u P.
- navrhuje od správcu mailov vyžiadať komplexnú a súvislú mailovú komunikáciu medzi ním a poškodenou, ktorá ju pred vložením do spisu upravila.

40. Čo sa týka vznesených námietok zaujatosti voči členom senátu odvolacieho súdu, prejednávajúceho jeho trestnú vec a osobitne aj voči JUDr. Žovincovi, resp. podaní, ktoré obžalovaný ako námietky označil, s nimi sa krajský súd vysporiadal osobitným rozhodnutím, a to uznesením, ktorým dňa 9.11.2023 rozhodol, že sudca JUDr. Žovinec nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania vedeného na Krajskom súde v Trnave pod sp.zn. 5To/36/2023 proti obžalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX. Voči uzneseniu podal obžalovaný sťažnosť, o ktorej rozhodol dňa 1.12.2023 iný senát odvolacieho súdu a to tak, že sťažnosť obžalovaného zamietol.

41. Otec obžalovaného Q. D. doručil podanie, ktoré označil ako „Pripojenie sa k podanému odvolaniu proti rozhodnutiu OS Trnava vo veci 10Tk/1/2021 – ako otec obž. A. B. nar. XX.X.XXXX sa pripájam

k odvolaniu obž. proti nezákonnému rozhodnutiu OS Trnava pod sp.zn. 10Tk1/2021 vo výrokoch o vine a treste“.

42. Krajský súd tak konštatuje, že obhajoba prioritne namieta, že ohľadom skutku 1 nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že by mal obžalovaný poškodenú škrtiť káblom v oblasti krku a vyhrážať sa jej násilím. Ohľadom bodu 2 obžalovaný nepopiera, že mohol poškodenej spôsobiť bodné poranenia. Namieta právnu kvalifikáciu ako obzvlášť závažný zločin vraždy, s ohľadom na početnosť, závažnosť poranení a dobu liečenia, ktoré neboli závažné, život ohrozujúce, namieta že znalecký posudok bol vypracovaný len na podklade prepúšťacej správy. Nie je prítomný úmysel obžalovaného smerujúci k spôsobeniu následku, t.j. k smrti a to vzhľadom k tomu, že ju obratom zaviezol do nemocnice. Poukazuje na ustanovenie § 14 ods. 3 a 4 Trestného zákona, podľa ktorého trestnosť pokusu trestného činu zaniká, ak páchatel upustil od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu a odstránil nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému týmto zákonom z podniknutého pokusu. Namieta aj kvalifikačný znak osobitného motívu pomsty. Nadväzne na to nepovažuje uložený trest za primeraný.

43. Pri prieskume napadnutého rozsudku sa krajský súd zameril na skúmanie toho, či prvostupňový súd vykonal všetky navrhované dôkazy, ktoré môžu prispieť k objasneniu stíhaného skutku, či pri hodnotení vykonaného dokazovania bral do úvahy všetky relevantné a zároveň zákonné dôkazy, resp. skutočnosti z nich vyplývajúce, či tieto hodnotil samostatne, ako aj vo ich vzájomných súvislostiach a či pri hodnotení dôkazov použil logicky správne postupy. Pokiaľ sú všetky uvedené aspekty tvorby rozhodnutia dodržané, nemožno súdu vytknúť správnosť záveru, ku ktorému dospel a to aj v prípade, ak by odvolací súd sám vyhodnotil zistené skutočnosti iným spôsobom. Takto sa prejavuje zásada voľného hodnotenia dôkazov, vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

44. Okresný súd svoje rozhodnutie oprel o nasledujúce úvahy:

45. „Obžalovaný sa počas hlavného pojednávania bránil v podstate iba takým tvrdením, že nemal v úmysle usmrtiť poškodenú F. G., či už vo svojej výpovedi prípadne v záverečnej reči uviedol, že keby poškodenú chce zavraždiť tak by s tým nemal žiadny problém. Pri postupe podľa § 257 Trestného poriadku pred súdom obžalovaný nepriznal spáchanie ani jedného z trestných činov uvedených v obžalobe. Súd uvádza, že oba skutky sa udiali iba medzi obžalovaným a poškodenou, bez účasti iných osôb, avšak z vykonaného dokazovania na všetkých hlavných pojednávaniach mal súd v dostatočnej miere preukázané spáchanie oboch skutkov zo strany obžalovaného.

Prezentovaná obrana obžalovaného bola vyvrátená vykonaným dokazovaním na hlavných pojednávaniach, ktorého výsledky boli v neprospech obžalovaného.

Ku skutku 1 súd uvádza, že priebeh uvedeného skutkového deja má súd preukázaný najmä v súvislosti s výpoveďou poškodenej F. G. ako aj samotného obžalovaného A. B.. Z vykonaného dokazovania a to najmä z výpovede obžalovaného vyplynulo, že F. G. dňa 04.12.2020 v čase okolo 5.00 hod. v meste B. nastúpila k obžalovanému do auta a obžalovaný ju následne išiel odviezť do práce, kde obžalovaný zastavil motorové vozidlo na parkovisku pred spoločnosťou kde poškodená F. G. pracovala, obžalovaný uviedol že vystúpil z auta a presadol si, čo potvrdila aj poškodená, obžalovaný sa poškodenej začal vyhrážať zabitím a taktiež ju začal škrtiť pomocou kábla, čím u poškodenej vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie. Poškodená podrobne popísala skutok 1 a taktiež obžalovaný vo svojej výpovedi doplnil chýbajúcu mozaiku skutkového deja potrebného na preukázanie daného skutku. Súd mal bez najmenších pochybností preukázané že skutok 1 sa stal ako ho uviedla poškodená. Súd poukazuje taktiež na výsledky znaleckého dokazovania z ktorého je evidentne preukázané, že obžalovaný je disharmonicky štrukturovaná osoba s nadhodnoteným sebedevomím, egoцентриcká, ľahkovážna s veľmi výbušnou povahou. Súd z výpovedi poškodenej mal evidentne preukázaný motív obžalovaného, ktorý nedokázal sa zmieriť so skutočnosťou, že poškodená išla na interrupciu a konala samostatne bez akéhokoľvek príkazu obžalovaného. Súd mal jednoznačne preukázané, že obžalovaný mal vo vzťahu s poškodenou dominantné postavenie, ktoré pri každej príležitosti sa snažil presadzovať, čo sa udialo aj pri skutku 1 uvedeného v rozsudku. Súd mal preukázané zo svedeckej výpovedi poškodenej aj samotného obžalovaného, že obžalovaný ráno pred prácou poškodenú zobral do motorového vozidla a vyhrážal sa jej zabitím. Súd vierohodnosť výpovede poškodenej opiera aj s poukazom na podané trestné oznámenie poškodenej za daný skutok urobené na polícii, ktoré avšak poškodená bola nútená zo strany obžalovaného toto oznámenie stiahnuť, pretože obžalovaný vyvíjal manipulátorský tlak na poškodenú aby podané trestné oznámenie stiahla. Uvedený nátlak zo strany obžalovaného súd mal jednoznačne preukázané zo vzájomnej komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou. Súd považuje, za potrebné poukázať najmä aj na skutočnosť, že poškodená je typickou obeťou egoцентриckého manipulátora, kde súd mal preukázané z výpovede poškodenej, že či už pri prvom skutku išla poškodená stiahnuť trestné oznámenie taktiež aj pri druhom skutku uvedenom v rozsudku poškodená musela sľúbiť obžalovanému, že uvedie iné osoby, ktoré mali spáchať skutok. Súd poukazuje na skutočnosť, že uvedený čin zo strany

obžalovaného nemusel byť až takej intenzity aby zanechal viditeľné stopy, ktoré by si mali všimnúť prípadne kolegyne poškodenej tak ako to tvrdila obhajoba.

Podľa názoru súdu predmetný skutok zo strany obžalovaného zapríčinil obavu o život a zdravie poškodenej čo vyústilo do podaného trestného oznámenia. Tvrdenia zo strany obhajoby o následnom stretávaní sa obžalovaného a poškodenej sú podľa názoru súdu vyvrátené tým, že obžalovaný mal dominantný egocentrický post vo vzájomnom vzťahu s poškodenou, počas celého vzťahu poškodená bola pod nadvládou obžalovaného, ktorú má súd jednoznačne preukázanú či už z výpovede obžalovaného alebo poškodenej, ale taktiež aj z ich vzájomnej komunikácie. Súd poukazuje na skutočnosť, že aj rodinní príslušníci poškodenej hodnotili vzťah medzi obžalovaným a poškodenou ako toxický, vnímali poškodenú ako utiahnutú, ktorá sa uzatvárala do seba, obžalovaný ju nútil aby sa inak obliekala, nemaľovala sa, vyhrážal sa jej a poškodená iba konkludentne mlčala, v čom sa prejavovala podriadenosť poškodenej voči obžalovanému.

Ku skutku 2 súd uvádza, že predmetný skutkový dej je jednoznačne preukázaný zo všetkých zabezpečených dôkazov počas prípravného konania a uskutočnených na hlavných pojednaniach. Podľa názoru súdu poškodená jednoznačne opísala priebeh a všetky podstatné piliere skutku 2, popísala páchatela, miesto, čas, zbraň ktorou obžalovaný útočil. Súd nemôže opomenúť ani skutočnosť, že samotný obžalovaný sa priznal vo svojej výpovedi uskutočnenej na hlavnom pojednaní k spáchaniu daného skutku. Obžalovaný uviedol, že poškodenej spôsobil bodno-rezné poranenia, avšak pri svojej výpovedi svoje konanie zľahčoval priam bagatelizoval s uvedením „že keby ju chce zabiť tak ju znesie zo sveta aj ceruzkou“ prípadne obžalovaný uviedol, že mal v aute aj orezávač a tým by ako uviedol „poškodenú by podrezal za 4 sekundy“. Priebeh skutku je dotvorený aj výpoveďami rodinných príslušníkov poškodenej. Súd poukazuje na vývoj postoja obžalovaného k danému skutku, a to najmä s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný počas prípravného konania razantne odmietal spáchanie skutku, následne zo strany obžalovaného prichádzalo k vyhrážkam voči poškodenej, neskôr obžalovaný prešiel do postoja zľahčovania skutku prípadnému bagatelizovaniu, prípadnému obviňovaniu poškodenej, že ona mala najväčší podiel viny za spáchaný skutok, až k posledným písomnostiam v ktorých samotný obžalovaný sa postavil do role úkladného vraha a žiadal prekvalifikovanie skutku na úkladnú vraždu a žiadal súd vykonať dôkazy v jeho neprospech. Súd poukazuje na abnormálny postoj obžalovaného voči poškodenej, opätovne na toxicitu obžalovaného vo vzájomnom vzťahu, ktorý mal erupciu emócií až v predmetnom trestnom čine.

Súd poukazuje na gradáciu správania obžalovaného a to najmä v tom, že obžalovaný po interrupcii poškodenej a tej skutočnosti, že poškodená opustila spoločné bývanie s obžalovaným a vrátila sa naspäť bývať k rodičom, nevedel obžalovaný sa s daným stavom zmieriť, že jeho niekto mohol opustiť, dať si zobrať jeho dieťa, vzoprieť sa jeho tyranii, nevedel to pochopiť ako si to môže slabá žena dovoliť opustiť obžalovaného. Súd poukazuje na správanie obžalovaného a to tým, že najskôr sa začal vyhrážať sms správami, e-mailami, osobnými vyhrážkami, čo viedlo až ku skutku 1 uvedeného v rozsudku. Následne obžalovaný neprestával a nevedel stráviť odlúčenie od poškodenej a jeho správanie vyvrcholilo až dňa 21.12.2020 keď v motorovom vozidle násilným, nekontrolovateľným, pudovým spôsobom dopichal poškodenú. Z vykonaného dokazovania má súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný vylákal poškodenú do motorového vozidla za zámienu vrátenia peňazí. Nasadenie do motorového vozidla poškodenou je preukázané svedeckou výpoveďou poškodenej, obžalovaného aj rodinných príslušníkov. Obžalovaný vo svojej výpovedi sa priznal k použitiu noža na dopichanie poškodenej, avšak svoje konanie zľahčoval a uvádzal, že iba miernou intenzitou pichal poškodenú do životne dôležitých častí ľudského tela a taktiež obžalovaný uviedol, že jednotlivé vpichy nožom boli vykonané kontrolovane. Súd sa s daným tvrdením obžalovaného nemôže stotožniť, že obžalovaný kontrolovane bodal poškodenú 23 krát - súd uvedené tvrdenia považuje za absurdné, pretože z vykonaného znaleckého dokazovania MUDr. Pamulu vyplývajú iné skutkové zistenia ohľadom uskutočnených bodnutí zo strany obžalovaného. Predmetné tvrdenia obžalovaného sú v príkrom rozpore so zisteniami znalca MUDr. Pamulu, ktorý vo svojej znaleckej výpovedi uviedol, že dva vpichy, ktoré následne spôsobili kolaps pľúc jednoznačne a bez pochyb vyvracia teóriu obžalovaného o kontrolovaných vpichoch. Súd nemôže nepoukázať na skutočnosť, že obžalovaný bodol poškodenú 23 krát, čo podľa názoru súdu elementárne nemôže zakladať pravdivosť tvrdení obžalovaného o kontrolovaných bodnutiach, pretože niektoré bodnutia zo strany obžalovaného smerovali do prstov poškodenej, niektoré do hrudníkovej časti tela poškodenej, niektoré boli väčšej intenzity a niektoré menšej intenzity. Súd považuje konanie obžalovaného za pudové, nevyspytateľné a s pohľadom na závery psychologických a psychiatrických osobnostných štruktúr obžalovaného za vyvrcholenie jeho zraneného ega, ktoré bolo dotknuté správaním poškodenej pred skutkom. Tak ako znalkyne z odboru psychiatrie uviedli, že impulzivita obžalovaného patrí k jeho dominantným osobnostným črtám a táto impulzivita sa prejavuje neuváženým náhlým konaním bez

anticipácie dôsledkov jeho konania a pri zmaření jeho cieľov reaguje afektmi deštruktívnej zlosti. Podľa názoru súdu sa po pobodaní poškodenej v obžalovanom objavil náznak súcitu a odviezol poškodenú do nemocnice, avšak iba zázrakom podľa názoru súdu sa podarilo rýchlim lekársnym zákrokom zachrániť život poškodenej.“

46. Okresný súd sa na strane 29 a 30 vysporiadal s tým, prečo konanie obžalovaného uvedené pod bodom 2 skutku nekvalifikoval ako úkladnú vraždu. Na strane 29 a 30 následne uviedol aj argumentáciu k svojmu záveru, že išlo o pomstu zo strany obžalovaného.

47. K preukázanému úmyslu obžalovaného usmrtiť sa okresný súd vyjadril nasledovne:

„Súd považuje úmysel obžalovaného sa jednoznačne preukázaný, pretože obžalovaný musel vedieť a byť uzročený s tým, že keď poškodenú F. G. 23 krát bodol nožom na životne dôležité časti tela tak konanie obžalovaného jednoznačne smerovalo k dokonania trestného činu vraždy. Podľa názoru súdu k dokonaniu vraždy neprišlo z dôvodu precitnutia obžalovaného k realite, po dobodaní poškodenej sa táto schúlila do kľbka a zošmykla sa do priestoru pred sedadlo spolujazdca v motorovom vozidle, tak ako uviedol, znalec mohla upadnúť do šoku a následne začala komunikovať s obžalovaným čo u obžalovaného vzbudilo strach resp. empatiu a rozhodol sa odvieť poškodenú do nemocnice.“

48. Krajský súd teda ohľadom skutku pod bodom 1 mal vyhodnotiť dôvodnosť odvolacích námietok, spočívajúcich v tom, že sa skutok nestal, čo má preukazovať jednak absencia dôkazov, že bola poškodená škrtená, jednak z namietaného nevykonania kamerového záznamu o tom, že nemala známky škrtenia. Po oboznámení sa so závermi okresného súdu, aj s odvolacími námietkami však krajský súd v prvom rade zistil, že skutková veta pod bodom 1 tak ako je formulovaná v napadnutom rozsudku nezodpovedá právnej vete a právnej kvalifikácii uvedenej v napadnutom rozsudku, čo zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, na ktorý je odvolací súd povinný prihliadnúť ex offio.

49. Krajský súd tiež skúmal, či predmetný skutok, vzhľadom na ďalšie skutkové okolnosti tohto prípadu, napĺňa znaky konkrétneho trestného činu. A či skutkové zistenia premietnuté do skutkovej vety vyplývajú z vykonaných dôkazov tak, ako tieto dôkazy uviedol okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, že boli vykonané a že z nich vychádzal pri svojich záveroch.

50. Podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok. Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak taký čin spácha závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. d) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy.

51. Prokurátor v podanej obžalobe a prvostupňový súd v napadnutom rozsudku v skutkovej vete identifikovali vyhrážanie sa smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a to závažnejším spôsobom konania, teda násilím takto:

- ... obžalovaný... prišiel na motorovom vozidle ... spolu s poškodenou F. G., túto po predchádzajúcich SMS a mailových vyhrážkach na jej adresu ako jeho bývalej družky, ktorá sa s ním rozišla,
- napadol tak, že po príchode na parkovisko si presadol z miesta vodiča na zadné sedadlá za sedadlo spolujazdca, na ktorom sedela poškodená a začal ju za pomoci káblu v oblasti krku škrtiť,
- pričom po chvíli prestal, presadol na miesto vodiča a spolu s poškodenou F. G. sa presunul vozidlom na ulicu B. E. B.,
- kde sa jej vyhrážal zabitím v prípade, že bude niekomu o skutku rozprávať.

52. Tieto skutkové zistenia mal okresný súd preukázané najmä z výpovede svedkyne-poškodenej F. G., pričom jej výpoveď ku skutku pod bodom 1 uvádza okresný súd na strane 9 napadnutého rozhodnutia:

- ... už mala po potrate ..., odkedy od A. B. odišla, tento sa jej stále vyhrážal prostredníctvom sms a emailov, čoho sa dopúšťal už predtým
- ... toho dňa sa stretli v K. pri zastávke ... zaviezol ju pred prácu, hovorila mu, nech si ide svojou cestou, že už chce mať kľud. Povedal, že jasné, že niečo má vzadu v aute, že nech dofajčí
- išiel dozadu do auta a zobral nejaký kábel, ktorým ju začal škrtiť zozadu tak ako sedela na prednom sedadle, dala si na hrdlo ruku, aby prestal, strašne silno tlačil, chcela utiecť z auta, pribuchol naspäť dvere, sadol si na sedadlo vodiča, naštartoval a preto ho prosila, aby ju pustil do roboty...
- naštartoval auto, prosila ho, aby ju pustil, povedal, že nech je rada, že žije, povedal, že idú do lesa a či chce byť mrzák
- išiel do B., potom išiel naspäť k jej robote a hovoril „opováž volať policajtov“.

53. K skutkovému zisteniu, že obžalovaný sa poškodenej „vyhrážal zabitím v prípade, ak bude niekomu o skutku rozprávať“ dospel súd na základe tej časti výpovede poškodenej, kde táto uvádzala, že „prosila ho, aby ju pustil, povedal, že nech je rada, že žije, povedal, že idú do lesa a či chce byť mrzák, išiel

do B., potom išiel naspäť k jej robote a hovoril „opováž volať policajtov“. Takýto záver okresného súdu sa nejaví ako správny, nakoľko z výpovede poškodenej nevyplývajú tie skutočnosti, ktoré sú v tejto časti uvedené v skutkovej vete.

54. Treba totiž upozorniť, že poškodená uviedla vo výpovedi, že „na jej prosby, aby ju pustil, povedal, že nech je rada, že žije, a že či chce byť mrzák“, a až následne po ceste do B. a opätovnom zavezení naspäť k robote jej mal obžalovaný povedať „opováž volať policajtov“.

55. Ak okresný súd bude chcieť vyvodiť z takéhoto deja, o ktorého priebehu vypovedala poškodená, že sa jednalo o naplnenie skutkovej podstaty trestného činu vyhrážania, musí sa vysporiadať s tým, či trestnoprávne relevantným malo byť to, že:

- obžalovaný poslal poškodenej sms a mailové vyhrážky, alebo to, že
- poškodenú napadol tak, že ju začal škrtiť, alebo
- slová obžalovaného „nech je rada, že žije, a či chce byť mrzák“,
- alebo tie slová, ktoré mali byť vyslovené neskôr - „opováž volať policajtov“.

Teda vysporiadať nielen s tým, ktorým z týchto konaní naplnil obžalovaný znaky skutkovej podstaty trestného činu vyhrážania, ale aj s odpoveďou na otázku, že čím (akým spôsobom, konaním) bol naplnený kvalifikačný znak „násilím“ (ak sa mal vyhrážať závažnejším spôsobom konania, teda násilím).

56. Takisto sa musí vysporiadať s tým, že v skutkovej vete je uvedené, že obžalovaný sa mal vyhrážať zabitím v prípade ak bude poškodená niekomu o skutku rozprávať, čo by však znamenalo, že by boli naplnené znaky skutkovej podstaty iného trestného činu, keďže podľa skutkovej vety páchatel iného hrozbou násillia nútil, aby niečo opomenul. Aj v tom prípade sa však treba vysporiadať s časovými súvislosťami, a teda či slová o tom, nech je rada že žije a či chce byť mrzák, boli vyslovené v súvislosti so slovami, ktoré mal vypovedať obžalovaný až po uplynutí určitého času, po prevezení sa v aute od roboty poškodenej a zas k nej naspäť, v znení „opováž volať policajtov“. Teda či je možné konštatovať, že hrozil násilím práve z dôvodu nútenia niečo konať, resp. opomenúť.

57. Okresný súd mal napriek vyššie uvedeným zisteniam krajského súdu za preukázané (podľa odôvodnenia rozhodnutia na strane 26 posledný odsek), že po tom, čo si obžalovaný presadol, začal sa poškodenej vyhrážať zabitím a taktiež ju začal škrtiť pomocou kábla, čím u poškodenej vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie. Z výpovede poškodenej však tieto skutočnosti nevyplývajú. Tá neuviedla, že by predtým, ako ju začal škrtiť, použil vyhrážky zabitím. A táto úvaha súdu ani nebola premietnutá do skutkovej vety napadnutého rozsudku, avšak právne bol skutok pod bodom 1 okresným súdom kvalifikovaný ako nebezpečné vyhrážanie.

58. Znaky trestného činu sú určené konkrétnou skutkovou podstatou uvedenou v osobitnej časti Trestného zákona. Je nevyhnutné aby skutková veta obsahovala všetky znaky základnej ako aj kvalifikovanej skutkovej podstaty. Skutková veta (popis skutku) musí bezpodmienečne obsahovať úplný popis skutočností rozhodných pre naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty (viď Nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 509/2015). Pokiaľ policajt napríklad začne trestné stíhanie pre prečin podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, avšak opomenie v skutkovej vete uviesť obligatórny znak, ktorý by vyjadroval neoprávnenosť prechovávaní, je takéto uznesenie potrebné vyhodnotiť ako nezákonné, pretože tým policajt začal trestné stíhanie pre skutok, ktorý nie je významný z hľadiska trestného práva. Trestné právo nemôže postihovať inú ako neoprávnenú držbu omamných alebo psychotropných látok. Skutok významný z hľadiska trestného práva je iba ten skutok, ktorý je objektívne možné v trestnom konaní postihnúť. Na druhú stranu je pre úplnosť potrebné dodať, že skutková veta musí byť odrazom právnej vety, nie však jej kópiou. Je neprípustné formulovať skutkovú vetu spôsobom, že táto síce vo výsledku obsahuje všetky zákonné znaky danej skutkovej podstaty, ale je nepreskúmateľná v tom, akým konkrétnym konaním a za akých konkrétnych okolností malo dôjsť k spáchaniu trestného činu.

59. Z formulácie skutkovej vety, aj keď by obsahovala všetky zákonné znaky trestného činu, je potrebné zistiť aj konkrétne trestnoprávne relevantné konanie - konkrétnu okolnosť, resp. okolnosti, ktoré spôsobili konkrétny následok, a tak vyhodnotiť príčinnú súvislosť medzi konaním a následkom (kauzálny nexus). NS SR vo veci sp. zn. 2 Tdo 38/2016 uviedol: „Skutková veta nie je totožná s právnou vetou a spravidla nepoužíva terminológiu právnej vety, aj keď sa niekedy použité výrazy a formulácie skutkovej a právnej vety nevyhnutne prekrývajú (zhodujú). Skutková veta však musí s dostatočnou obsahovou určitosťou vyjadrovať všetky skutkové okolnosti, ktoré sú kvalifikačným momentom použitej právnej kvalifikácie“.

60. Ako už bolo uvedené, za takéhoto stavu nezodpovedá skutková veta právnej vete a právnej kvalifikácii uvedenej v napadnutom rozsudku. V tej časti skutkovej vety, kde sa uvádza, že udalostiam zo dňa 4.12.2020, predchádzali výhražné sms a maily, tieto nie sú konkretizované. Čo sa týka tej časti skutkovej vety, kde sa popisuje konanie obžalovaného spočívajúce v škrtení poškodenej pomocou kábla v oblasti krku (ktoré po čase ukončil), nemožno takéto konanie bez ďalšieho kvalifikovať ako trestný čin nebezpečného vyhrážania. Ku konaniu obžalovaného, ktoré je v skutkovej vete vymedzené tým, že sa

mal vyhrázať zabitím v prípade ak bude poškodená niekomu o skutku rozprávať, sa vyjadril krajský súd podrobne v bode 56. Nemožno však opomenúť zistenia krajského súdu uvedené vyššie, a to aj ohľadom (ne)súladu skutočností vyplývajúcich z vykonaných dôkazov a skutkových zistení premietnutých do skutkovej vety pod bodom 1, ako aj správneho vysporiadania sa s tým, či skutkové zistenia možno podradiť pod právnu kvalifikáciu toho ktorého trestného činu.

61. Čo sa týka skutku pod bodom 2, má aj krajský súd bez dôvodných pochybností za preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba. Jeho podstatu je možné vymedziť tými skutkovými zisteniami, ktoré boli prvostupňovým súdom uvedené v skutkovej vete pod bodom 2 napadnutého rozsudku:

dňa 21.12.2020 v čase cca o 8.30 hod. v meste B. na ulici Hlohovej, na parkovisku za obytným domom č. XX, potom čo poškodená F. G. nastúpila do osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, evidenčné číslo G. XXX H., šedej metalízy, v ktorom ako vodič sedel A. B., ktorý ju začal bodat doposiaľ neustáleným nožom spôsobilým spôsobiť smrteľné poranenia, čím poškodená F. G. utrpela zranenia, a to povrchovú reznú ranu na pravom líci, bodnú ranu hrudníka v oblasti hrudnej kosti asi 1,5 cm dlhú, 3 rezné rany na krku vzadu, 23 bodných rán v hornej časti chrbta obojstranne, 2 bodné rany na pravom ramene, bodnú ranu na ľavom ramene, 2 rezné rany na pravej ruke, 2 rezné rany na II. prste ľavej ruky, reznú ranu na III. prste s poškodením šľachy natáhovača III. prsta a vyklbením v základnom medzičlánkovom kĺbe III. prsta ľavej ruky, pneumothorax obojstranne, hlavne vľavo, haemothorax vľavo, zlomeninu VI. rebra vľavo s minimálnym posunom kostných úlomkov, jedná sa o zranenie ťažké s ohrozením a zranením životne dôležitého orgánu - pľúc, s dobou liečenia najmenej 6 týždňov, čím bola poškodená F. G. obmedzená v bežnom spôsobe života, tým, že u nej prišlo k obmedzeniu pohybu, chôdze, výkonu manuálnej práce a bežných činností spojených s fyzickou aktivitou, v pooperačnom období mala sťažené dýchanie, taktiež zranenia jej spôsobili a zanechali psychickú traumu.

62. Obžalovaný namietal „obranný charakter zranení poškodenej“ a najmä to, že početnosť a závažnosť poranení nenasvedčujú žalovanej právnej kvalifikácii. Rovnako namietal znalecký posudok MUDr. Pamulu z dôvodu, že ho vypracoval len na podklade prepúšťacej správy. U obžalovaného podľa obhajoby absentoval úmysel smerujúci k následku t.j. k smrti.

63. Krajský súd vyhodnotil vyššie uvedené námietky obžalovaného ako nedôvodné. V plnom rozsahu sa stotožňuje s tým, akým spôsobom prvostupňový súd vykonal dokazovanie v tejto otázke a ako vyhodnotil vykonané dôkazy. V odôvodnení rozhodnutia okresného súdu možno poukázať na časť od strany 28 druhý odsek, od vety „Nasadenie do motorového vozidla poškodenou je preukázané ...“ až po stranu 29 prvý odsek, kde okresný súd uviedol, že sa nestotožnil s tvrdením obžalovaného, že jednotlivé vpichy boli vykonané kontrolované, a poukázal na vykonané znalecké dokazovanie znalcom MUDr. Pamulom. Ten konštatoval, že dve bodné rany prenikli do hrudníka a zasiahli i pľúca, okrem toho bol chrbát poškodenej vystavený ďalším 23 bodným ranám, a ďalšie rezné rany mala poškodená na rukách a na tvári. Možno sa tiež stotožniť so záverom okresného súdu, ktorý na strane 31 svojho odôvodnenia uviedol, že považuje úmysel obžalovaného za jednoznačne preukázaný, pretože obžalovaný musel vedieť a byť uzrozumený s tým, že keď poškodenú 23 krát bodol nožom na životne dôležité časti tela, tak konanie obžalovaného smerovalo k dokonaniu trestného činu vraždy.

64. Ako nedôvodnú vyhodnotil krajský súd námietku, že znalecký posudok MUDr. Pamulu bol vypracovaný len na podklade prepúšťacej správy. Na strane 4 Znaleckého posudku č. 003/21 zo dňa 22.12.2020 je uvedené, že znalecký posudok znalec vypracoval na základe preštudovania dostupnej zdravotnej dokumentácie od poškodenej, prepúšťacej správy z chirurgie zo dňa, po preštudovaní spisového materiálu a po osobnom vyšetrení poškodenej dňa 22.12.2020 a zhotovení fotodokumentácie zranenia poškodenej.

65. Jediné, čo možno vytknúť okresnému súdu v tomto smere je, že sa dôsledne nevysporiadala s tým, že tak v znaleckom posudku ako ani pri výpovedi znalca neboli charakterizované zranenia – rany ktoré boli zasadené poškodenej – ich hĺbkou, ale len ich dĺžkou. Aj keď je zrejmé, akú minimálnu a maximálnu hĺbku mali mať rany a to s odkazom na stranu 11 znaleckého posudku, kde znalec uvádza že najkratšia dĺžka čepele predmetu, ktorý zranenia spôsobil, pravdepodobne noža, bola aspoň 5-6 cm a šírka čepele približne 1-2 cm.

66. Za dôvodnú však vyhodnotil krajský súd odvoláciu námietku ohľadom absencie vysporiadania sa s tým, či v tomto prípade neprišlo k zániku trestnosti pokusu trestného činu vraždy v zmysle § 14 ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Okresný súd sa síce vyjadril (na strane 29 odôvodnenia rozhodnutia), prečo nevyhodnotil konanie obžalovaného ako úkladnú vraždu, a že má za to, že ide o vraždu z pomsty (v štádiu pokusu), absentujú však úvahy o tom, či sú alebo nie sú splnené podmienky v zmysle § 14 ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Pritom na viacerých miestach v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že

· „podľa názoru súdu sa po pobodaní poškodenej v obžalovanom objavil náznak súcitu a odviezol poškodenú do nemocnice...“,

· „podľa názoru súdu k dokonaniu vraždy neprišlo z dôvodu precitnutia obžalovaného k realite, po dobodaní poškodenej sa táto schúlila do kľbka a zošmykla sa do priestoru pred sedadlo spolujazdca v motorovom vozidle, tak ako uviedol, znalec mohla upadnúť do šoku a následne začala komunikovať s obžalovaným čo u obžalovaného vzbudilo strach resp. empatiu a rozhodol sa odviešť poškodenú do nemocnice“, prípadne že

· „v danom prípade vzniku tohto následku zabránil obžalovaný, ktorý reagoval správne na vzniknutú situáciu a vlastnou reakciou, odviezol poškodenú do nemocnice kde jej poskytli akútnu zdravotnú starostlivosť a preto zachránil život poškodenej“.

67. Trestnosť pokusu v zmysle uvedeného ustanovenia zaniká, ak páchatel dobrovoľne upustil od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu a odstránil nebezpečenstvo, ktoré vzniklo záujmu chránenému Trestným zákonom z podniknutého pokusu. Trestnosť pokusu zaniká pretože nielenže nedošlo ku škodlivým následkom zamýšľaného trestného činu, ale nedošlo k nim aj príčinným páchatel'a, ktorý sa o čin neúspešne pokúsil a ktorý na základe svojej slobodnej vôle ďalej v konaniach smerujúcich k dokonaniu trestného činu nepokračoval. Upustením od ďalšieho konania potrebného na dokonanie trestného činu znamená, že páchatel' ďalej nepodniká žiadne kroky, ktoré by viedli k tomu, aby sa podniknutý pokus dostal do štádia dokonaného trestného činu. Odstránenie nebezpečenstva, ktoré vzniklo záujmu chránenému Trestným zákonom z podniknutého pokusu predstavuje odstránenie nebezpečenstva objektu pokusu trestného činu, teda predstavuje aktívne kroky, ktoré vedú k tomu že už existujúcemu nebezpečenstvu je zamedzené. Pri ukončenom pokuse v zásade platí, že ak páchatel' podnikne všetko, čo podľa jeho predstáv vedie k dokonaniu trestného činu, ale k dokonaniu nedôjde a následne po takto nepodarenom pokuse upustí od ďalšej činnosti smerujúcej k dokonaniu činu, nejde o upustenie od pokusu, pretože ten už páchatel' vykonal a pokus aj prebehol, akurát následok páchatel'ovho konania sa nedostavil. Ak však medzi konaním páchatel'a a spôsobením zamýšľaného následku ostáva ešte určitá doba, v ktorej je možno následku zabrániť, splnenie § 14 ods. 3 písm.

a) Trestného zákona je možné. V takom prípade ale nestačí iba zdržanie sa ďalšieho konania, ale je potrebný i dobrovoľný aktívny zásah páchatel'a na odvrátenie nebezpečenstva. Mieru aktivity páchatel'a nemožno stanoviť všeobecne, je potrebné posudzovať ju individuálne so zreteľom na okolnosti a pomery páchatel'a, či páchatel' urobil všetko potrebné, aby zabránil následku a či to, čo urobil, za daných okolností postačovalo na zabránenie následku a bolo v príčinnej súvislosti s odvrátením nebezpečenstva, ktoré hrozilo záujmu chránenému Trestným zákonom. Rozhodnutie páchatel'a upustiť od dokonania trestného činu musí trvať až do konečného odvrátenia nebezpečenstva vzniku následku a v zásade aj po ňom, ale ak by po ňom prišlo k novému pokusu smerujúcemu k tomu istému alebo podobnému následku, išlo by o nový pokus. Zániku trestnosti nebráni okolnosť, že následok bol odvrátený za prispenia a pomoci iných osôb, ak sa tak stalo na základe aktívneho konania páchatel'a.

68. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností preto krajský súd ako súd odvolací akceptoval odvolanie obžalovaného, vytknúc prvostupňovému súdu vyššie uvedenú chybu pri zisťovaní skutkového stavu (najmä v súvislosti so skutkom pod bodom 1), resp. podradení zistených skutočností pod príslušné ustanovenie Trestného zákona a preukázaní naplnenia všetkých znakov skutkovej podstaty toho ktorého trestného činu; ako aj pri zisťovaní relevantných skutočností a vyhodnotení, či neboli naplnené podmienky § 14 ods. 3 písm. a) Trestného zákona (skutok pod bodom 2).

69. Krajský súd ako odvolací súd v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku nemohol sám rozhodnúť rozsudkom, nemohol zmeniť skutkový stav zistený súdom prvého stupňa na základe toho, že inak hodnotí dôkazy vykonané pred súdom prvého stupňa, nadôvažok keď sám nevykonáva žiadne dôkazy.

70. Uvedené malo za následok zrušenie napadnutého rozsudku podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, keďže je pre nedostatok náležitého odôvodnenia (v zmysle skutočností uvedených v odseku 66 a 67 tohto uznesenia) v časti nepreskúmateľné, resp. v napadnutom rozsudku sú chyby - skutková veta nezodpovedá právnej vete a právnej kvalifikácii uvedenej v napadnutom rozsudku (v zmysle skutočností uvedených v odseku 48 – 60 tohto uznesenia).

71. Vzhľadom k charakteru vyššie uvedených chýb napadnutého rozsudku, krajský súd sa bližšie nezaoberal vyhodnocovaním ďalších odvolacích námietok obžalovaného.

72. Považuje však za potrebné upozorniť (napriek podanému odvolaniu len zo strany obžalovaného), že okresný súd nevyhodnotil konanie obžalovaného ako úkladnú vraždu s odôvodnením, že nevhliadol vopred uvážení pohnútku a to z dôvodu, že mal preukázané spáchanie vraždy (v štádiu pokusu) z pomsty. Čo však nie je vyčerpávajúce a správne zhodnotenie. Vyhodnotenie toho, či a prečo možno urobiť záver o vopred uváženej pohnútku je totiž rozhodujúce pre právnu kvalifikáciu úkladnej

vraždy. Vyhodnotenie toho, či konal páchatel' z osobitného motívu – pomsty, je rozhodné pre zistenie kvalifikačného momentu §145 ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Rozporne potom vyznieva úvaha okresného súdu o tom, že má za to, že obžalovaný vylákal poškodenú do motorového vozidla. Pritom však okresný súd správne poukázal na to, čo možno považovať za pomstu (strana 30 odôvodnenia napadnutého rozsudku) a že aj vražda z pomsty môže byť buď obyčajná (podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona) alebo úkladná (podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona). Preto nemožno záver, že nejde o úkladnú vraždu, vyvodzovať len z toho, že ide o pomstu.

73. Rovnako tak treba upozorniť, že pri vyhodnocovaní skutočností dôležitých pre posúdenie, či išlo o úmysel obžalovaného usmrtiť poškodenú z pomsty, rovnako aj pri vyhodnotení, či prišlo ku konaniu obžalovaného uvedeného v skutkovej vete pod bodom 1, okresný súd ako ťažiskový dôkaz uviedol výpoveď poškodenej F. G.. Tak ako sa vyjadrovala k priebehu skutku pod bodom 1, tak pri popise udalostí zo dňa 21.12.2020 uviedla aj to, akými slovami obžalovaný sprevádzal svoj útok na jej osobu. V prípade, že súd opiera svoje rozhodnutie ohľadom preukázania určitej skutočnosti o jediný priamy dôkaz, musí venovať zvýšenú pozornosť zhodnoteniu a dôkladnému prevereniu toho jediného priameho usvedčujúceho dôkazu a takýto dôkaz musí byť starostlivo hodnotený. Ide prípad schémy „tvrdenia proti tvrdeniu“, pri ktorom je potrebné detailne posudzovať vierohodnosť jednotlivých proti sebe stojacich výpovedí, a to pri rešpektovaní princípu prezumpcie nevinu.“ Zároveň je nevyhnutná zvýšená opatrnosť pri vyhodnocovaní dôkazov, ktoré si navzájom rozporujú. Bude tak preto na okresnom súde, aby sa vysporiadal aj s námietkami obžalovaného, či sú dôvodné pochybnosti o pravdivosti tvrdení poškodenej; podľa obžalovaného mala byť poškodená pacientkou C. M., psychiatricky, už pred prejednávateľmi skutkami. Z predloženého spisového materiálu z č.l. 108 a 109 vyplýva, že poškodená bola na psychiatrickej kontrole v dňoch 12.2.2021 a 18.5.2021, teda po skutku zo dňa 21.12.2020, liečená pre adaptačnú poruchu, ktorá sa rozvinula po fyzickom útoku bývalého priateľa.

74. Krajský súd k návrhom obžalovaného na prerušenie konania a podanie návrhu na prejudiciálnu otázku pred Súdnym dvorom EÚ (bod 38 tohto odôvodnenia) upozorňuje, že v zmysle § 7 ods. 3 Trestného zákona otázky, o ktorých má rozhodnúť Súdny dvor Európskej únie, sa nemôžu posudzovať ako predbežné otázky. Riešenie otázok, ktoré sú v pôsobnosti Súdneho dvora EÚ, je vyňaté zo samostatného posudzovania orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi. Samotné polozenie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru EÚ však nepredstavuje samostatný dôvod prerušenia trestného stíhania podľa § 228 ods. 2 Trestného poriadku. Dôvodom pre prerušenie trestného stíhania je skutočnosť, ak Súdny dvor pozastavil alebo zrušil účinnosť právneho predpisu, ktorého použitie je rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej. Predmetom konania o predbežnej otázke je výklad zakladajúcich zmlúv v znení dodatkov a príloh, právnych aktov orgánov Európskej únie a Štatútov orgánov, ktoré boli zriadené aktom rady. Slovenský súd môže položiť Súdnemu dvoru predbežnú otázku, ak v danej veci nie je jasná aplikácia určitého ustanovenia alebo celej únievej normy. Obligatórne musí položiť otázku Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku, ak dospel k záveru, že norma únieového práva je neplatná, alebo dospel k záveru, že v danom prípade sa slovenský súd chce odchyliť od ustálenej judikatúry Súdneho dvora. Žiadosť o rozhodnutie o predbežnej otázke je potrebné formulovať precízne s ohľadom na konkrétny prípad, ale abstraktným spôsobom, tak, aby sa neaplikovalo únieové právo na konkrétnu skutkovú okolnosť, preto je potrebné, aby slovenská súd vedel dostatočne vyjasniť predmet konania po skutkovej ale taktiež právnej stránke.

75. Krajský súd vzhľadom na ustanovenie § 7 Trestného poriadku a dôvody vymedzené v predchádzajúcom odseku vyhodnotil tie časti odvolania obžalovaného, v ktorých žiada o prerušenie konania a predloženie návrhu pred Súdnym dvorom EÚ za nedôvodné, nakoľko jeho podanie (návrhy) nenapĺňajú podmienky, za ktorých by mohol tunajší súd položiť Súdnemu dvoru predbežnú otázku. Nadôvažok ak by aj prišlo k predloženiu návrhu, nie je to samostatným dôvodom prerušenia trestného stíhania.

76. K námietke obžalovaného ohľadom nezákonnosti výsluchu poškodenej krajský súd pripomína, že ustanovenie § 134 ods. 4 Trestného poriadku má ochranný charakter vo vzťahu k výsluchu svedka, ktorý je obzvlášť zraniteľnou obeťou podľa osobitného predpisu, cieľom osobitných pravidiel je poskytnúť svedkovi zvýšenú ochranu oproti bežným svedkom, s ohľadom na jeho špecifické, zraniteľné postavenie. Neslúži teda na ochranu práv obvineného (obžalovaného).

77. K námietke obžalovaného k osobám znalcov krajský súd upozorňuje, že uznesenia o pribratí znalkyne PhDr. Tóthpetiovej a znalkyne Gregorovej boli obžalovanému doručené dňa 15.4.2021 a voči týmto uzneseniam mohol podať (vtedy) obvinený sťažnosť do 3 dní od oznámenia uznesenia, a to jednak z vecných dôvodov a jednak pre osobu znalca. Čo sa týka znaleckého posudku, na vyhotovenie ktorého bol znalec pribratý pred vznesením obvinenia, rozhodujúcim je, aby bol znalec pribratý po začatí trestného stíhania. Uznesenia časovo predchádzajúce vznesenie obvinenia sa nedoručujú obvinenému,

či jeho obhajcovi, tým však nie je vylúčené oprávnenie obvineného, aby voči znaleckým posudkom, ktoré boli vypracované pred vznesením obvinenia využil oprávnenie navrhnúť vypočutie znalca a kládol mu otázky. Nie je tiež vylúčená možnosť, aby navrhol obvinený ďalšie znalecké dokazovanie, resp. predložil iný znalecký posudok. Orgány činné v trestnom konaní a ani súd však nemajú povinnosť pribrať iného znalca len z dôvodu, že obvinený nesúhlasí so závermi znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný pred vznesením obvinenia.

78. K námietke obžalovaného, že okresný súd nevyhovel jeho návrhu na doplnenie dokazovania zaobstaraním a oboznámením kamerových (obrazovo-zvukových) záznamov z obce K. zo dňa 4.12.2020, krajský súd k vysporiadaniu sa okresného súdu s týmto návrhom ešte dodáva, že z predloženého spisového materiálu, č.l. 1066 a 1067 vyplýva, že OO PZ Hlohovec vykonalo dňa 7.12.2020 previerky kamerového systému v obci K. a zistili, že vozidlo vchádzajúce do obce o 4.40 hod. nie je možné identifikovať, vzhľadom na zlé zaostrenie kamerového systému. O 4.45 hod. bolo zaznamenané vozidlo vychádzajúce z obce, ale jeho identifikácia nebola možná z dôvodu viditeľnosti iba rozsvietených zadných svetiel na vozidle. Rovnako boli vykonané previerky kamerového systému mesta B. zo dňa 4.12.2020 v čase od 4.45 hod. do 5.30 hod., avšak záznamy sú za tmy nekvalitné, je vidieť iba obrysy vozidiel. Boli preverené aj previerky na kamerovom systéme v spoločnosti O., ale aj ten systém je zastaralý a nekvalitný, nie je možné identifikovať značku, typ a farbu vozidla.

79. K námietke „porušenia prístupu k obhajcovi“ krajský súd konštatuje, že v tomto smere nevzhliadol porušenie práva na obhajobu. A. B. bolo obvinenie pre obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 k § 145 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 140 písm. b) Trestného zákona vznesené dňa 8.1.2021, doručené mu bolo 14.1.2021. Dňa 29.1.2021 bol (vtedy) obvinenému ustanovený obhajca z dôvodu podľa § 37 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, opatrenie bolo doručené vyšetrovateľke dňa 2.2.2021. Skutočnosť, aká dlhá doba bola určená na to, aby si obvinený zvolil obhajcu nemá žiaden vplyv na uplatňovanie práva na obhajobu. Obvinený si mal a aj má možnosť zvoliť obhajcu podľa svojho uváženia, čím by prišlo k zrušeniu ustanoveného obhajcu. Obvinený bol vypočutý dňa 12.4.2021 aj dňa 20.9.2021 za prítomnosti svojho obhajcu. Poškodená bola vypočutá po vznesení obvinenia dňa 4.3.2021 aj 20.5.2021 za prítomnosti obhajcu obžalovaného. Zo spisového materiálu nie je zrejmé žiadna existencia procesných úkonov, na ktorých by sa nemal možnosť obžalovaný prípadne jeho obhajca zúčastniť, a to ani v čase medzi vznesením obvinenia a ustanovením obhajcu.

80. Krajský súd sa vzhľadom na rozhodnutie krajského súdu o vrátení veci na opätovné prejednanie z vyššie uvedených dôvodov (vymedzených do odseku 70 tohto odôvodnenia) vyjadril len k niektorým odvolacím námietkam obžalovaného, pretože bude tiež úlohou okresného súdu, vysporiadať sa aj s relevantnými námietkami obžalovaného, treba však upozorniť, že časť z nich obžalovaný vzniesol už ako súčasť obrany v konaní pred vydaním napadnutého rozsudku.

81. Po vrátení veci tak bude úlohou súdu prvého stupňa najmä nanovo posúdiť či prišlo k naplneniu znakov trestných činov uvedených v Trestnom zákone, pri rešpektovaní zásady zákazu zmeny k horšiemu - prohibitio reformationis in peius.

82. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.